

Matouš 28,16-20

Jedenáct apoštolů se pak odebralo do Galileje, na horu, kterou jim Ježíš určil. Spatřili ho a klaněli se mu; ale někteří pochybovali. Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a uče je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku. “

Milí bratři a sestry,

co je to za víru, která nás dnes zase přivedla sem? I přes časovou vzdálenost, která nás dělí od prvních učedníků, i přes všechny odlišnosti, je to vlastně tatáž víra. Víra, že ukřižovaný Ježíš vstal z mrtvých, nevzdává se nás, jde před námi a chce se s námi setkat. Tak se rodí i obrozuje církev. Tak se to vlastně znovu opakuje: víra není z vidění, ale ze spolehnutí na to, co Bůh zaslíbil. I dnes vycházíme s vírou vstříc setkání, které vzkříšený Ježíš přislíbil.

Ale jaká je tahle víra? Slyšíme, že není hned hotová a jistá! A nikdy nebude. Není bez pochybování. Nebyla a není. ***Spatřili ho a klaněli se mu; ale někteří pochybovali.*** Pán ví, že nemá a nikdy neměl k dispozici stoprocentní věřící. I pochybující do jeho církve patří. A nejen někam na okraj. Mají své místo mezi těmi, které Pán vysílá. Už od počátku církve.

Slyšíme, že Ježíš tam přistoupil ke všem a všem jim řekl: ***„Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi....*** Je mi dána od Toho, kterému všechna moc na nebi i na zemi patří. Nedal mi ji nikdo z lidí, ani vy ani církev.

Bratři a sestry, ďábel proto veškerou moc rozhodně nemá. Ani váleční agresori ji nemají. Ani diktátoři, ani bezostyšní politici, ani kořistníci a prospěcháři veškerou moc nemají. Ale ani strašné nemoci, tragédie, ztráty a deprese veškerou moc nemají. Ani náš lidský hřích, dokonce ani smrt veškerou moc nemají. Protože veškerá moc na nebi i na zemi už je dána Ježíši Kristu – pokornému a věrnému synu Božím, ukřižovanému a vzkříšenému!

Jenže my už přece víme, že to není moc, která by se prokazovala a prosazovala světskými způsoby. Ani moc, která zařídí, aby se nám nikdy nic zlého nepříhodovalo. Zato je to moc, která dokáže zrodit a obživovat víru i měnit lidské životy. I mrtvé dokáže vzkřísit k životu. Dokáže dokonat Boží vůli, na nebi i na zemi. Je to moc, která bude soudit živé i mrtvé a chystá nové nebe a novou zemi, kde už nebude žádná agrese, žádná válka, ani trápení ani smrt. Ježíši Kristu je už dána tato moc, před níž se jednou skloní každé koleno na nebi i na zemi. Ale teď se většinou projevuje jako darovaná moc ve slabosti i v bezmoci. Jako moc slova, víry, odpuštění, věrnosti, lásky, naděje.

Ale taky jako zmocnění těch všelijakých učedníků, když jim Pán říká: ***Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a uče je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal.***

Bratři a sestry, Ježíši vzkříšenému je dána veškerá moc na nebi i na zemi, ale potřebuje k tomu teď a tady své učedníky, i ty pochybující. Každopádně církev jeho učedníků, i tento sbor, tu nemají být jen pro sebe. Mají být v pohybu, na cestě k lidem. A jestli mají jít ke všem národům, pak nejdřív k tomu svému. Ke svým sousedům, k lidem v jednom městě. K různým lidem. A bez předsudků. Nikdo není z evangelia a z možnosti stát se Ježíšovým učedníkem vyloučen. Nikdo není pro Ježíše Krista tak vzdálený, cizí ani ztracený. To má být z našeho působení znát. To je tedy i pro nás nová výzva! Noc kostelů může být takový první krok tímto směrem. Každopádně Kristovo vyslání nás vyrušuje z naší usazenosti v tom, nač jsme si více méně zvykli a co nám více méně vyhovuje.

To hlavní přitom je Ježíšovo ***získávejte mi učedníky***. Jak v této době jít a získávat Kristu učedníky? O tom máme zřejmě zas a znovu přemýšlet. Za to se modlit. Ale hlavně z toho slyším: nenechte se nikdy

odradit svými pochybnostmi, neschopnostmi a výmluvami. Ale ani zdánlivým nezájmem dnešních lidí. Spíš si všimněte, kolik je kolem vás unavených a obtížených lidí, taky hledajících, otevřených poznání a pozvání. A věřte, že vás zmocním, abyste je uměli pozvat i získat jako učedníky Božího království. ***Jděte a získávejte mi učedníky.***

...křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Tahle už v církvi na konci 1. století tradiční trojiční formulace svědčí o tom, že se křtem se tohle vyznání Otce, Syna a Ducha svatého velmi záhy v církvi spojilo. Vyrostlo zřejmě ze svědectví o křtu samotného Ježíše. Tehdy na něj sestoupil Duch Boží a Otec nebeský se k němu přiznal jako k milovanému synu, kterého si vyvolil. Takto dosvědčený Ježíšův křest byl počátkem jeho mise.

Podobně máme křtít ty, kteří se chtějí stát Kristovými učedníky. Nechají se získat za učedníky. Protože stát se učedníkem je cesta, proces. Křest není vysvědčení pro hotové, vyučené. Je to naopak vstup do učení v následování Ježíše Krista.

Tak ať už jsme byli pokřtěni jako děti nebo dospělí, křtem jsme vstoupili do školy Ježíše Krista. Je to škola na celý život. Dalo by se říct, že ta škola patří Bohu Otci, který je v ní ředitelem. Ježíš je jako ten hlavní a zároveň náš třídní učitel. A Duch svatý je jako jeho asistent, který nám všem s tím Ježíšovým celoživotním učením pomáhá.

Pán Ježíš to v tom vyslání svých žáků shrnul: ***a uče je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal.*** Zase jsme u toho zachovávání Ježíšových přikázání. No jo, ale jestli se to i nás týká? Jestli tomu máme učit další, potřebujeme se tomu učit nejdřív my sami, ne? Ale jestli se máme učit zachovávat všechno, co nám Ježíš přikázal, potřebujeme to více a lépe znát, ne? Proto máme možná slyšet, že to jde ruku v ruce: Učte se - a uče je - držet se a nepouštět v ničem mých zaslíbení a přikázání - vzkazuje nám Pán Ježíš.

A abyste se nebáli nikoho a ničeho, abyste se nenechali nikým svést a vyvést z konceptu, abyste se nebáli, jestli na to stačíte a vytrváte až do konce – ***hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.***

Sestry a bratři, Matoušovo evangelium tady má otevřený konec. Neslyšíme o dalším potvrzujícím Ježíšově setkání s učedníky. Ani o jeho odchodu a seslání Ducha svatého. Ten Ježíšův příslib: ***hle, já jsem s vámi***...zřejmě stačí. Zní do prostoru, který jeho vyslání otvírá. Zní do každého místa, do každé doby – i sem k nám. Jako by ta slova čekala na odpověď.

Kraličtí k nim přidali Amen. Ale co vlastně znamená říct k těmhle slovům amen?

Tichá chvíle

Modleme se: Pane, skláníme se před Tebou i pochybujeme. Slyšíme tvá slova. Chceme jít jejich směrem, ve tvé moci, i se bojíme a zdráháme. Uč nás důvěřovat moci tvého zaslíbení. Uč nás říkat k tvému slovu svou vírou, službou a životem. Amen.

P: 589 Buď sláva Bohu